

Oulu, den 5 maj 1945.

Bästa fru Lundgren!

Jag skriver nu litet angående [redacted] - återkomat. Han kommer att slippa i höst till svenska skolan och sålunda kommer han inte att glömma svenskan och går på samma gång också i skolan. I denna skola finns det ej mycket elever på klassen, så det är ju fröligare, när barnen får leka också alla dagar. Jag tror att [redacted] är intresserad över skolan, han var det ju redan i C/o Karleby, då det gällde kindergartan. Har lärarinna i kindergartan i Stockholm varit nöjda med [redacted]? Måne han har uppfört sig väl där?

- Vi skrev till betr. komittén anhallan om [redacted] retur, så det borde vara klart så långt. Vi hoppas, att också [redacted] snart blir van vid de här förhållandena, de är ju så många, många andra, som måste komma anpassat till detta här. --

Om det dock skulle ^{stätt till} en smula bättre ^{med} vara förhållandena, ville jag be ha komma själva och

hämta [redacted] till Finland, i fall Ni skulle ha
lust att göra bekantskap med oss och vårt
land. Men efter kriget vill jag önska
er hjärtligt välkommen till oss. Vi hoppas
ha ny lokal och allt bättre då; när man
får leva ensamt med egen familj. Och-
kanhända är jag i stånd att underhålla
samtalet på Svenska - nu går det inte,
förrän [redacted] lär mig. -

Ni får nu extra arbete för [redacted] skull,
men sedan slipper Ni snart av allt, när Ni
får bli och leva med egen familj. Jag känner,
hur stor lättnad det medför, då ett barn
s.o.m. ett pojkbarn kommer bort från hemmet.
Visserligen medför det litet saknad, men det
går säkert över. Också de "våra byborna"
glömmes Ni och det alldagliga byket. Jag är
så tacksam för att Ni skött [redacted] på allt
sätt så bra, som eget barn, kanske bättre.
Hoppas det ej är något farligare med
de våra byborna. Jag kan ju föra honom
till läkaren här sedan. Jag får tacka för
allslags omsorg Ni har haft för [redacted]
Nu skulle jag ha en försiktig bedjan

till be. Det är nog svårt, men jag är nästan
sungen att be be ge ^{om möjligt} ett par beagna-
de kängor, när Ni ordnar honom i väg! Det
skulle vara nödvändigt, ty här får man
ej några läderskor, och papper sådana håller
ej med pojkarne länge. Pappa kan nog
reparera dem i värsta fall och skomakare
finns här nog, och någon läderlopp finns ju
också att reparera med. Sådan var min
bedjan. Tiden är svår ännu, men nog
ser vi förhoppningsfullt mot framtiden:
allt bli bättre senare!

Pappa skickar sina hälsningar till
[redacted] att han måtte vara riktigt snäll
på morsdagen, ty det är bästa gåvan
till mor!

Vi får hjärtligt gratulera [redacted]
svenska mamma på Morsdagen!

Med de hjärtligaste hälsningar
från

[redacted] och [redacted] [redacted]